

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 26. 4. 2012

Skupina divadla Dus

Vaše jméno Christina Papadopulosová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 56

Pohlaví žena

Studium SŠ

Povolání žena v domácnosti

Poznámky

A: Co je náplní Vašeho volného času?

B: Moc ho není. Ale když je, tak tvoření z textilu, knihy, dobré filmy, poslech hudby. Pravidelně chodím na zkoušky místního chrámového sboru, se kterým, pod výborným vedením, vystupujeme nejen v kostele v Lelekovicích. Také chodím na jógu a ráda vyrazím do přírody, bydlíme v blízkosti lesa.

A: Častěji navštěvujete koncerty nebo divadla?

B: Jednoznačně koncerty. Z programu končící sezóny Filharmonie Brno jsem letos slyšela rekordních 16 koncertů. A doufám, že ještě nějaké přibudou. Ale do divadla se taky občas vypravím.

A: Podle čeho si vybíráte inscenaci?

B: Dle doporučení mojí dcery.

A: Která divadla navštěvujete?

B: Kromě Husy a U Stolu jsem dlouho v jiném divadle nebyla.

A: Jak často do divadla chodíte?

B: Podstatně méně, než na koncerty, ale přesně nevím.

A: Které divadlo byste označila za nejoblíbenější?

B: U Stolu a Husa, ale jinam prakticky nechodím.

A: Jak dlouho dopředu máte návštěvu divadla naplánovanou? Máte předplatné?

B: O plánování nemůže být řeč. U nás se vše řeší za pochodu. A předplatné nemáme.

A: Zajímají Vás divadelní recenze? Čtete je?

B: Ano, když mám možnost.

A: Kdo nebo co Vás přivedlo do Dusu?

B: Náš milý přítel, Milivoj Husák, který je hádám jeho spoluzakladatel.

A: Chodíte od té doby pravidelně?

B: Ne tak jak bych si přála.

A: Co všechno jste zde viděla?

B: Sen směšného člověka, Boží duhu, Smrt Ivana Iljiče, Život je sen, Příliš hlučnou samotu, Šamhorodský proces, Alchymistu a asi ještě něco dalšího, na co si teď nevzpomenu... Některé kusy jsem viděla dvakrát.

A: Které představení Vám utkvělo v hlavě nejvíce?

B: Život je sen. A taky Boží duha. Silná vzpomínka na pana Lakomého.

A: Co si myslíte o úrovni Dusu ? Stoupá nebo klesá?

B: Nemohu posoudit. Těch představení jsem neviděla tolik, spíš mě zaujal ten vývoj z divadla jednoho herce na divadlo se zvětšujícím se počtem herců. Jakoby postupně nabírali odvahu pro větší formát a kvalita a hloubka zůstává velmi intenzivní. Husí kůže, slzy, mráz po zádech, s tím vším se tam člověk vždycky nějak potká.

A: Liší se Dus od ostatních divadel? Má nějaká specifika?

B: Ta intimní, někdy až trochu stísněná atmosféra sklepního prostoru. Kultura slova. Absolutní kultura slova. Protože mě velmi irituje, když se divadlo podbízí nízkou kulturou slova. U Stolu mě doposud nikdy nezklamali. Myslím si totiž, že národ, tolik zkažený jazykem komerčních rozhlasových a televizních stanic, by se měl znovu učit mluvit. A U Stolu mluví „jako knihy“.

A: Chybí Vám tu něco/ někdo?

B: Snad někdy kyslík.

A: S kým do DUS chodíte?

B: S manželem, přáteli, dcerou....

A: Kdo je aktivním iniciátorem v návštěvách divadla?

B: Spíše ženská část rodiny.

A: Takže nechodíte sama? Umíte si to představit?

B: Nechodím sama. Návštěva divadla je pro mě taky událostí společensko-sociální. Je pěkné jít do divadla s někým blízkým. Ale na druhé straně vidět představení sama by mě tak úplně nevadilo, ale nevyhledávám to.

A: Máte kolem sebe hodně lidí, přátel, známých, kteří chodí do Dusu?

B: Naši nejbližší přátelé tam chodí rádi. Vím o jedněch známých, co dostali od dětí k Vánocům předplatné.

A: Vnímáte nějak publikum v Dusu? Myslíte, že Vás ostatní nějak ovlivňují?

B: V tom malém prostoru je intenzita společného zážitku někdy skoro hmatatelná.

A: Doporučujete inscenace přátelům?

B: Ano, hlavně bych je měla doporučit sama sobě a zase tam brzy zajít. Je pravda, že svého času jsme tam pořádali velké výpravy. Někdy jsme obsadili celou řadu.

A: Znáte osobně někoho, kdo v Dusu působí?

B: Milivoj Husák tam už nepůsobí, ale byl to on, kdo nás tam přivedl.

A: Jak se dovídáte o tom, co se v Dusu děje?

B: Někde se potkám s programem.

A: Máte zde nějaké oblíbené herce?

B: Spíš je pro mě každá inscenace objevem nějakého herce či herečky.

A: A co režiséři?

B: To nemám tak zpracované. Trochu jsem pozapomněla, kdo co režíroval.

A: Znáte herce Dusu z jiných divadel, televize nebo filmů?

B: Někoho z Husy, a samozřejmě z televizních Četnických humoresek, které jsem kdysi sledovala.

A: Co říkáte na ceny vstupenek?

B: Já vlastně ani nevím kolik stojí dnes, ale dřív byly levné, což bylo milé.

A: Co doprava do a hlavně z divadla? Jste z Brna?

B: Díky tomuto divadlu jsem se naučila autem prokličkovat kolem Špalíčku a nějak dojet domů, protože některá představení jsme tak trošku probírali ještě nahoře v baru a někdo řídit musel, i když nechtěl. Pro tyto případy je lepší zvolit vlak. Ale máme to štěstí, že bydlíme nedaleko Brna a cesta ke kultuře je dost snadná. Je velká výhoda.